

Cuneiforme Caeterum quibus futuris³ cuneiforme os circumscribatur, superius abundè diximus. Hoc, si quod aliud, insigniter uarium est: unde etiam non iniuria à multiplici forma Veteres id *πολύμορφον* nuncupauerunt. Ad latera enim, & in temporum cauis, tenue & perquam solidum est. in medio autem, capitūq; basi omnium caluariæ ossium longè crassissimum uidetur, & intus plerumque uacuum.⁴ in qua uacuitatis sede tunc ostendit duo grandia antra, tenui quopiam osseo septo interlinctā, in cuius inferiori etiam sede paruum conspicitur antrum. Hæc undique ossis squama obducuntur, aut (ut sic dicam) omni circumferentia ossis sepiuntur, nusquam peruia, præterquam in narium amplitudinem. Duo enim præcipua antra singulis foraminibus illuc pertinent, inter spirandum aërem ex narium amplitudine assumentia, quem simul cum molli quadam medulla complectuntur. Atque hæc cuneiformis ossis antra intus latitania, effracto ossis eo uelim expendi diligentius, quo mirabili artificio conficta sunt, & quo magis à dissectionum peritis ignorantur, dein etiam ideo accuratius ueniūt obseruanda, quod Galenus perperam hoc os cribri aut spongiæ modo perforatum, & cerebri pituitā transmittere scriptum reliquit. Nequaquam enim eiusmodi foraminibus peruium est, at continuum & solidum undiq; in superficie cōspicitur. & si quando eiusmodi antris non donatur, nihil prorsus à substantia & conformatione tali, aut calcis, aut alterius cuiuspiam ossis differt, quod exterius continua in crustatum obuolutumq; est squama, & intus tantū paruis cauernulis, tenuissimipumicis modo, oppletur. Cuneiforme os ubi ita crassum est, & internam caluariæ sedem respicit, sinu quodam donatur, cui Natura glandulam imposuit, defluxum pituitæ excipientem. Ab hoc enim sinu deinde utrinq; leues meatus deducuntur, pituitā deferentes. Impossibile enim esset, etiam si id os spongiæ modo in superficie perforatum donaremus, illis foraminibus pituitam ferri. At satius erit meatus aut sinus pituitæ gratia celatos, unā cum capitū ossium foraminibus duodecimo Capite persequi, & de pituitæ expurgatione in septimo libro, qui cerebro dedicabitur, differere: potissimū quum hic nuda ossium tradenda sit cognitio. Quinetiā processus cuneiformis ossis, quos in interna caluariæ sede ad dictū sinus latera ostendit, tunc demum melius intelligentur, ubi illum sinum ossisq; foramina pertractabimus. Verū præter illos processus, cuneiforme os in externa sede ad caluariæ basim⁵ alios quatuor exigit, utrinq; binos, & uespertilionum alarum modo prominentes, unde etiam *αεγυπιοστέος* nuncupantur. In duarum alarū medio sinus cauitasq; conspicitur, à qua ualidus nascitur musculus, qui in ore delitescens, maxillam inferiorem sursum trahit. Atque huius musculi exortus gratia hi processus extuberant, cum ut is aptum ex illis duceret principium, tum etiam ut principium ab illis tuto custodiretur. ⁶ Octauum capitis os in frontis ossis basi contentum, futura illa circumscribitur, quæ id à frontis osse & cuneiformi terminat. & illa etiam quam in humiliori narium septi sede ductā hoc os à maxillæ superioris ossibus dirimere antea diximus. Præfens os præter narium septum ab ipso eductum, olfactus organorum sedes constituit, & multis foraminibus odorū gratia peruium est: at tenue interim substantiaq; solidum se spectantibus offert. Dein in caluariæ amplitudinem oblongum educit⁷ processum, septi ritu sedes interdiuidentem, quibus olfactus organa reponuntur. Quinetiā processui illi duræ cerebri membranæ pars pertinacissimè connascitur, quæ dextrā cerebri partem à sinistra interdiuidit. Ad hunc itaque modum capitis ossa se habent, sedem qua cerebrum continetur efformantia, quibus aliquis fortè ex Galeni libro de Ossibus aliud os putauerit adijciendum, quod in cerebro repositum arbitrabitur. Galenus enim ad eius libri finem, inter ossa medicinarū Candidatis non descripta, aliquod etiam in cerebro obuium, enumerasse uidetur. quod fortassis est occipitis ossis processus in canibus admodum conspicuus, & nihil minus quam in homine apparens. Canibus nanque inter cerebellum ac cerebrum, latum, sed tenue os interuenit,⁸ ubi duntaxat in hominibus duram cerebri membranā obseruamus. Quum itaque eius ossis apud Galenū alia nulla fiat mentio, diuinandum est, num ille canis processus ab ipso intelligatur: an uerò ante ipsum aliquis (ut Marinum fecisse opinor) illius meminerit, & Galenus postmodū in bobus suis, quorū cerebra potissimū aggrediebatur, id nunquam obseruauerit: ac proinde ita solum perfunctoriè, ne quicquam saltem, cuius alij dissectionum periti quouis pacto meminissent, ab ipso in Anatomies tractatione omissum uideretur, ossis illius mentionem facere uoluerit: id quod & de summo humero, seu superiori scapulæ processui accidisse (quum scilicet tertium quoddam os, nonnullorum Hippocratis uerborum occasione, præter clauiculam & summum humerum⁹ in illorum ossium connexu obseruari tradit) in sequentibus liquidò demonstrabitur.

In integris
si. Q. ad. 2.

DE

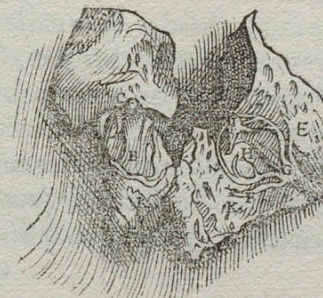
DE HUMANI CORPORIS FABRICA LIBER I.
DE OSSE IUGALI, ET OSSIBVS QUAE
rupi præruptæ assimilantur. Caput VII.

Huic Capiti nulla præfigitur figura, quod iugale os in præcedētis Capitis tertia et quinta figuris V & X notatum fuerit. quemadmodum & ipsius futura in tertia quidem Z, in quinta autem Y indicabatur. Ossa uerò quæ rupi præruptæ assimilantur, seu quæ lapidea uocamus, etiam quinta præcedētis Capitis figura ostenduntur, tota nimirum sede, quæ C, C, M, M, M, m, m, m, k & huiusmodi in caluariæ basillicæ repositi characteres occurrūt.

INTER reliqua corporis ossa, quædam proprijs circūscriptionibus terminisq; destituta, non secus quam si peculiaria essent ossa, dissectionū professoribus describuntur, in ossiumq; numerū cum cæteris referuntur. Huius generis est os iugale Latinis, Græcis uerò *σφαιρα* ob hoc nuncupatum, quod utraq; ossa (sunt enim utrinq; singula) bouum equorum ue iugis ab Anatomes peritis assilientur. Cōstat autē os iugale, aut potius caluariæ sedes hoc nomine dicta, ex duorū ossium processibus inuicem obliqua futura cōeuntibus.¹ ac posterior quidem eius pars temporis ossis processus est, anterior autem pars, illius ossis processus censetur, quod uniuersum oculi sedis externum angulū efformans, maxillæ superioris ossium primum numerabitur. Ad eū sanè, ut os iugale proprijs destituatur terminis, aliudq; nihil sit, quam duorū processū mutuo² futuræ beneficio cōmissorum regio. Caeterū os iugale medullæ expers est, solidū, durum, & lapidis modo ad patiendū pertinax.³ Huiusmodi namq; efformari decuit, quod temporali musculo operimēti ritu fuerat proponendum. Hoc enim os foris gibbum, intus cauum, illi musculo sagacissimè opponitur. Quamuis interim Natura hoc propugnaculo minimè cōtenta, temporalem in capitis ossibus magna ex parte occultauit, sinum ossibus insculpens musculo recipiēdo apprimē idoneum, & hunc undique uicinarum partium tuberibus promontorijsq; circumsepientem. Atque id meritissimò Natura molitur, quandoquidem temporū musculi malè affecti, conuulsiones, febres, sopores, amentias inferunt, quia neruorum principio proximè accedunt, & solum os eos à cerebro ipsiusq; membranis dirimit. Adde⁴ quinos neruorum cerebri furculos (præter tres enim alijs notos Anatonicis, duos adinueni) singulis musculis implantari: ob idq; non iniuria diuī Hippocratem pronunciauissē, plagas præcipuas ac stuporem inducentes, esse temporales. Sed horum musculorum præstantiam in secundo libro cum reliquis ad unum omnibus abundè prosequemur, ubi etiam docebitur, iugale os in hoc præcipue formatum, ut ab ipso masseter siue manforius musculus opportunè principium ducat. Caeterū ueteribus *σφαιρα* ossa uocabantur, quæ petram & effractam rupem non duritia modò, uerū etiam imagine referūt. Huiusmodi autem est inferior capitis pars, qua dorsalis medulla è caluariā delabitur, ac ubi māmiliares & stylum referētes temporū ossiū processus exoriūtur. Eius enim regionis ossa omnium uniuersi corporis durissima & solidissima existunt, atq; re uera cōmodi musculorum exortus ac insertionis gratia, præruptæ asperæq; rupi quàm similima. Vnde etiam hanc partem meritò ita nominandā arbitror, nullumq; in corpore os propria finitū circūscriptione petrosū lapideum ue à ueteribus fuisse appellatū reor. Quanquam rursus non ignorem plurimos, duntaxat temporum ossa hoc nomine indicauisse, nō quidem adhuc uniuersa, uerū illam ipsorum portionē, quæ dictos ante processus educit. Per me igitur, ita temporū ossa nominare licebit: modò neminē lateat, dictā nobis caluariæ basis regionē Anatonicis creberrimè petrosū os nuncupari, & dein interdū ossa quædā ab ipsis cōmemorari, ac si propria donaretur circūscriptione: quū tamen nihil aliud uerè cēsenda ueniāt, quàm duorū ossiū mutuo cōeuntū (ut iam diximus) fines, & aliquando unius alicuius ossis una sedes, uti euenisse audies in⁵ ossibus quæ sacri ossis lateribus coarctantur, ac triplici nomine pro sedium ratione donantur.

DE OSSICVLIS AUDITVS ORGANI
ni constructionem ingredientibus. Caput VIII.

HUIVS FIGURAE INDI
cem sequens pagina proponet.

OCTA